तदनुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्वागिन्द्र इन्द्रो लोकम्पृणा न सादयत्यसन्नो ह्येष सूद्दोहसाधिवदति प्राणो वै सूद्दोहाः प्राणेनैवैनमेतत्संतनोति संदधाति ॥ ६॥ तदाहुः । कथमेषा लोकम्पृणायातयाम्नी भवतीत्यसौ वाऽआदित्यो लोकम्पृणायातयामा वाऽएषोऽथो वाग्वै लोकम्पृणायातयाम्न्यु वै वाक् ॥ ७॥ स वै यजुष्मतीरुपधाय । लोकम्पृणया प्रछादयत्यन्नं वै यजुष्मत्य इष्टका आत्मा लोकम्पृणान्नं तदात्मना परिदधाति तस्मादन्नमात्मना परिहितमात्मैव भवति ॥ ८॥ स वाऽआत्मन्नेव । यजुष्मतीरुपदधाति न पक्षपुच्छेष्वात्मंस्तदन्नं दधाति यदु वाऽआत्मन्नन्नं धीयते तदात्मानमवति तत्पक्षपुच्छान्यथ यत्पक्षपुच्छेषु नैव तदात्मानमवति न पक्षपुच्छानि ॥ ९॥ उभयीर्यजुष्मतीश्च लोकम्पृणाश्चात्मन्नुपदधाति । तस्माद्यमात्मा द्विगुणो बहुलतर-इव लोकम्पृणा एव पक्षपुच्छेषु तस्मात्पक्षपुच्छानि तनीयाꣳसीवानूचीश्च तिरश्चीश्चात्मन्नुपदधात्यस्थीनि वाऽइष्टकास्तस्मादिमान्यन्वञ्चि च तिर्यञ्चि चात्मन्नस्थीनि पराचीरेव पक्षपुच्छेषु न हि किं चन पक्षपुच्छेषु तिर्यगस्थ्यस्ति तद्धैतदेव चितस्य चाचितस्य च विज्ञानमेवमेव चित इतरथाचितः ॥ १०॥ स वै स्वयमातृण्णां लोकम्पृणया प्रछादयति । प्राणो वै स्वयमातृण्णादित्यो लोकम्पृणा प्राणं तदादित्येन समिन्द्धे तस्माद्यमुष्णः प्राणस्तया सर्वमात्मानं प्रछादयति सर्वं तदात्मानमादित्येन समिन्द्धे तस्माद्यꣳ सर्व एवात्मोष्णस्तद्धैतदेव जीविष्यतश्च मरिष्यतश्च विज्ञानमुष्ण एव जीविष्यञ्छीतो मरिष्यन् ॥ ११॥ स यस्याꣳ स्रक्त्यां प्रथमेऽउपदधाति । ततो दशभिर्दशभिः संछादयन्नेत्या स्वयमातृण्णायै स तेनैव दक्षिणावृञ्जघनेन स्वयमातृण्णाꣳ संछादयन्नेत्यानूक्यायाऽअथ पुनरेत्य तमवधिꣳ संछादयति ॥ १२॥ आत्मानमग्रे संछादयति । आत्मा ह्येवाग्रे सम्भवतः सम्भवत्यथ दक्षिणं पक्षमथ पुच्छमथोत्तरं तद्दक्षिणावृत्तद्धि देवत्राथोऽएवं वाऽअसावादित्य इमांल्लोकान्दक्षिणावृदनुपर्यैति ॥ १३॥ स एष प्राण एव यल्लोकम्पृ-